

Skatteministeriet

10. maj 2021
J.nr. 2018 - 2626

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 211 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love (EU-retlig tilpasning af foreningsbeskatningen, justering af reglerne for investeringsinstitutters beskatning af udbytte fra danske aktier, skattefritagelse af selvejende plejehjem og plejeboliger, forhøjelse af det skattefrie bundfradrag for ydelser fra sociale fonde m.v., indberetning af udbytter af aktier m.v. registreret i en dansk værdipapircentral og kontoført af en udenlandsk kontofører og ændringer som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 27. april 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Merete Scheelsbeck (KF) og Mona Juul (KF).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Skatteministeriet skriver i lovforslaget, at ”EU-Domstolen har ved dom af 21. juni 2018 i sag C-480/16, Fidelity Funds m.fl. mod Skatteministeriet, fastslået, at de danske regler om beskatning af udbytter af danske aktier, der betales til investeringsinstitutter, er i strid med artikel 63 TEUF om kapitalens frie bevægelighed.” Ministeriet bedes forklare sammenhængen til det, og så det forhold, at Østre Landsret har afsagt en dom om, at det ikke er i strid med EU-retten, at der er blevet opkrævet dansk kildeskat af udbytter udbetalt fra danske selskaber til nogle udenlandske kollektive investeringsforeninger, og at denne dom er anket til Højesteret, hvor den vil blive domsforhandlet juni 2021? I forlængelse af ovenstående bedes ministeren redegøre for, hvorfor man har valgt at hæve skatten på de danske investeringsinstitutter, når retsstillingen ikke synes at være endeligt afklaret.

Svar

Ved beskatning af investeringsinstitutter sondres der primært mellem to hovedkategorier – investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, som defineret i ligningslovens § 16 C, og andre investeringsinstitutter (investeringsselskaber), som defineret i aktieavancebeskatningslovens § 19. Som udgangspunkt omfattes et investeringsinstitut af reglerne for beskatning af investeringsselskaber, men et investeringsinstitut kan under visse betingelser vælge status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning. En af de betingelser, der skal være opfyldt, er, at der sker en løbende beskatning hos investorerne af hele overskuddet i investeringsinstituttet, herunder de danske aktieudbytter.

Danske og udenlandske investeringsselskaber er skattepligtige af udbytter af danske aktier. De danske investeringsselskaber betaler en skat på 15 pct. Tilsvarende betaler de udenlandske investeringsselskaber en dansk udbyttekildeskat med en sats på typisk 15 pct.

Et dansk investeringsinstitut, der vælger status som minimumsbeskattet, er efter gældende regler skattefri af udbytter fra danske aktier. Et udenlandsk investeringsinstitut, der vælger status som minimumsbeskattet, skal derimod betale en udbyttekildeskat på typisk 15 pct. af udbytter af danske aktier.

De regler, som med EU-Domstolens dom af 18. juni 2018 blev anset for at være i strid med EU-retten, er reglerne for den skattemæssige behandling af investeringsinstitutter, der vælger status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning.

Når Østre Landsret ved dom af 2. april 2019 frifandt Skatteministeriet, var begrundelsen, at dommen fra EU-Domstolen måtte forstås således, at et krav om at sidestille udenlandske og danske investeringsinstitutter ikke kan gå længere, end at de udenlandske investeringsinstitutter kun kan have ret til fritagelse for udbytteskat under de betingelser som gælder for danske investeringsinstitutter. Landsretten fandt, at de pågældende udenlandske investeringsinstitutter ubestridt ikke opfyldte betingelserne for at kunne opnå status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning, og at de heller ikke havde søgt – på en for dem mindre indgribende måde – at medvirke til en opfyldelse af de saglige hensyn, der ligger bag reglerne om investeringsinstitutter med minimumsbeskatning. På det

grundlag fastslog landsretten, at indeholdelsen ikke var uberettiget, og at der derfor ikke var grundlag for at imødekomme de nedlagte påstande om tilbagebetaling.

Det fremgår af Østre Landsrets dom, at det er landsrettens opfattelse, at det følger af formuleringen af EU-Domstolens dom, at EU-Domstolen alene har fundet det traktatstridigt, at reglerne i ligningslovens § 16 C ikke har kunnet anvendes af investeringsinstitutter, der ikke er hjemmehørende i Danmark. Endvidere fremgår det af Østre Landsrets dom, at landsretten finder, at den kædebeskatning, der måtte følge af, at en investeringsforening – dansk eller udenlandsk – ikke opfylder betingelserne i ligningslovens § 16 C, ikke i sig selv strider mod EU-retten.

Det er på baggrund af ovenstående Skatteministeriets opfattelse, at Østre Landsrets dom må forstås således, at landsretten har taget ad notam, at EU-Domstolen mener, at de gældende regler for investeringsinstitutter, der vælger status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, ikke er i overensstemmelse med EU-retten. Det er således Skatteministeriets opfattelse, at frifindelsen af Skatteministeriet og dermed afvisningen af de udenlandske investeringsinstitutters krav på fritagelse for udbytteskat af danske aktieudbytter, alene beror på, at de udenlandske investeringsinstitutter ikke kunne anses for omfattet af reglerne for den skattemæssige behandling af investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, idet de udenlandske investeringsinstitutter ikke opfyldte kravet om den løbende beskatning af medlemmerne, som er indeholdt i de danske regler. De pågældende udenlandske investeringsinstitutter blev anset for at være omfattet af reglerne for investeringsselskaber, hvor der ikke er nogen forskelsbehandling mellem danske og udenlandske investeringsinstitutter i forhold til beskatning af danske aktieudbytter.

Efter Skatteministeriets opfattelse ændrer Østre Landsrets dom derfor ikke på, at der som følge af EU Domstolens dom skal foretages en ændring af reglerne for den skattemæssige behandling af investeringsinstitutter, der vælger status som investeringsinstitut med minimumsbeskatning. Kun via en ændring af reglerne sikres det, at de er i overensstemmelse med EU-retten.

Det er korrekt, at Østre Landsrets afgørelse er indbragt for Højesteret af de udenlandske investeringsinstitutter. Sagen er derfor endnu ikke endeligt afgjort. Hvis Højesteret måtte nå til et andet resultat end Østre Landsret, så vil der reelt blive skabt en mulighed for, at udenlandske investorer via udenlandske investeringsinstitutter vil kunne omgå den danske udbytteskat. Det er ikke rimeligt. Ved lovforslag L 211 sikres det under alle omstændigheder, at den danske udbytteskat ikke kan undgås.

Herudover kan det bemærkes, at Europa-Kommissionen i 2012 indledte en traktatkrænkelsessag mod Danmark for at have tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 63 TEUF om kapitalens frie bevægelighed ved ikke også at give udenlandske investeringsinstitutter adgang til at anvende den gældende fritagelse for udbyttebeskatning.

Traktatkrænkelssagen blev sat i bero på afgørelse af Østre Landsrets præjudicielle forelæggelse for EU-Domstolen i sag C-480/16. Efter dommen fra EU-Domstolen genoptog Kommissionen traktatkrænkelssagen og fremsendte i november 2019 en supplerende begrundet udtalelse, idet opfattelsen fra Kommissionens side var, at Danmark er for lang tid om at følge op på afgørelsen i sag C-480/16. På den baggrund må det forventes, at Kommissionen vil indbringe Danmark for EU-Domstolen, hvis Danmark ikke ændrer sin lovgivning nu. Også af den grund bør der lovgives nu.